

som Forudsætningen var, da denne Sag blev sat paa Dagsordenen.

De under Punkterne 1 og 2 opførte Sager kan kun behandles med Samtykke af det høje Ting. Jeg betragter dette Samtykke som meddelt, hvis ingen Indsigelse fremkommer. (Ophold). Samtykket er meddelt.

Først foretoges:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 2949; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 4121).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): I Folketinget er der foretaget en mindre Ændring i Lovforslaget, en Ændring, som gaar ud paa, at der er indført en Tidsbestemmelse i § 2 a. Indenfor Landstingsudvalget har der hersket den udelte Opfattelse, at Lovforslaget derigennem ikke bliver forbedret. Ved første Behandling udtalte jeg allerede, at det vilde være heldigt at komme bort fra Tidsbestemmelsen Kl. 9—4, som findes i den nugældende Lov. Men denne Tidsbestemmelse er nu atter indført i Lovforslaget i Folketinget. Vi mener, det er en Selvfølge, at det hele Søndagen som i øvrigt ogsaa paa Hverdage maa betragtes som utilladeligt ved Spektakel og Drikkelag at være til Gene for sine Omgivelser, og vi mener derfor, at Redaktionen af § 2 a., saaledes som den nu foreligger, er uklar og mindre heldig. Da Rigsdagsarbejdet imidlertid er nær sin Afslutning, og da Lovforslagets Gennemførelse er i høj Grad paakrævet, ikke mindst af Hensyn til Sønderjylland, kan vi anbefale at stemme for det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 47 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pensioner til fhv. tyske Tjenestemænd og saadannedes efterladte i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2943).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Nærværende Lovforslag, om hvilket samtlige Partier i Folketinget har været enige, behøver jeg sikkert ikke at skænke nogen udførligere Omtale, idet det jo helt og holdent støtter sig paa den traktatmæssige Overenskomst mellem Danmark og Tyskland om Ordningen af de forskellige endnu svævende Spørgsmaal. Hovedregelen i Lovforslaget er den, at der udredes Pensioner efter Lovens Regler til forhenværende tyske Rigs- eller Statstjenestemænd, herunder Provinsen Slesvig-Holstens Tjenestemænd, for saa vidt de var afskediget med Ret til Pension før 15. Juni 1920 og i Henhold til de i nærværende Lovforslag paaberaabte Love er blevet danske Statsborgere; endvidere til forhenværende tyske Præster og andre kirkelige Tjenestemænd samt Lærere og Lærerinder ved Folkeskoler, offentlige Mellemskoler og kommunale Skoler paa de nærmere i Lovforslaget angivne Betingelser; endvidere til Enker og Børn efter Tjenestemænd af de nævnte Klasser, for saa vidt de paagældende Personer før den 15. Juni 1920 havde Krav paa Pension og er i Besiddelse af dansk Statsborgerret.

Det maa anses for meget heldigt, at vi faar en endelig Lovordning af disse Forhold. Vi har jo maattet hjælpe os igennem ved midlertidige Foranstaltninger, som har været vanskelige at træffe, og som umuligt for alle Pensionisters Vedkommende kunde træffe det rette. Det rette vilde jo være at give de paagældende saa meget i Forskud, som det kunde antages, at deres Pension vilde komme til at beløbe sig til. Hvor meget dette var, var det imidlertid umuligt at sige, saa længe ikke Forhandlingen mellem Danmark og Tyskland var naaet til en Afslutning. Man maatte derfor gaa summarisk frem; man udbetalte Markpensionen og gav de paagældende først under Form af Laan, senere under Form af Pensionsforskud en rund Sum, som i den første Periode var 150 Kr., i den anden 250 Kr. maanedlig. Oprindelig var det altsaa Laan, men ved den senere Bestemmelse,